

La qüestió Comarcal de Catalunya

II

Per fer una divisió comarcal que s'ajusti estrictament a les conveniències i necessitats més precises de cada població, creiem és precis partir del fonament de la comarca natural, per quan la natura i els aspectes geogràfics, resolent amb forma perfecta i acurada, les delimitacions exactes de cada una. Dins d'aquest límits de comarques tradicionalment coneguts i acceptats per distintes generacions, creiem és on es té d'escollir la vila o ciutat que pels seus mereixements històrics i les seves condicions naturals, té d'ostentar la representació de capitalitat comarcal. Fixar límits imaginaris, amb l'afany d'imposar per capitalitat de certes comarques poblacions que res tenen a veure amb elles, sembla que és l'afany que guia a certsponents respecte a la nostra comarca. Així veiem un intent d'allargament dels límits naturals de la nostra comarca Segarra endins per la part de solixent, com si els límits naturals de la plana Urgellenca es prestessin a perfilar uns límits de forma elàstica, que fan el joc d'estira i arronça poguessin satisfer les exigències de certa ciutat.

Aixampliar uns límits per imposar al baix Urgell una ciutat per capitalitat que pertany indiscutiblement a la comarca de la Segarra, creiem que de cap de les maneres serà consentit per l'esperit democràtic que guia els homes del primer Parlament de la Catalunya mig autònoma. Cap diputat coneixen les delimitacions i les necessitats administratives i generals que cal que satisfaci una capitalitat de comarca, creiem consentirà mitjançant el seu sufragi, un perfilament de nous límits de la Plana Urgellenca e imposar-li per capitalitat una ciutat que com Tàrraga, dins de tots els aspectes geogràfics, pertany indiscutiblement a la comarca de la Segarra.

Dins de la divisió històrica que com a altre recurs exposa basant els seus treballs la ponència

nombrada per la Generalitat de Catalunya, ens trobem que l'antiga divisió comtal de la nostra terra, molt anterior a la divisió en vegueries, Bellpuig era capital d'una circumscripció, on obligatòriament residia el compte que com a representant directe del sobirà regnant, exercia els diferents càrrecs d'administració de lleis i de justícia. Aquest dret de capitalitat que gaudírem a l'antigor, pot trobar-se'n confirmació indiscutible en documents històrics existents als arxius de la Corona de Catalunya i Aragó, com als in comptables pergamins existents a l'arxiu Municipal de la nostra Vila.

La nostra demarcació comtal històrica, resulta ésser una de les que menys variacions de límits sofrí de Catalunya, per quan els successors de la família dels comtes no foren dotats en els enllaços matrimonials, per pobles que passaven successivament a engrandir o desminuir els patrimonis comtals.

El nostre comtat, segons documents històrics acreditatius, el formaven els pobles de Castellnou, Golmés, Fontarella, Vilanova de Bellpuig, S. Martí i d'altres de menys importància, desapareguts alguns i completament transformats d'altres.

Si tenim en compte que els comtats eren estructurats a partir del segle desè, en forma que satisfessin les exigències comercials administratives i judicials de cada contrada, i s'escollia per capitalitat el poble que per les seves con-

dicions pogués satisfer més amplemment dites exigències, ens trobem, que des del punt de vista d'aquesta divisió històrica, cal rectificar-se'ns els nostres drets a capitalitat, que creiem ésser ne amplemment mereixedors, per quan la família comtal dels Cardones que extengué la seva sobirania a la comarca Urgellessa fins a finals del segle dissetè, fixà sempre per capitalitat la nostra població per considerar reunia les condicions abans esmentades.

El passat històric i la situació geogràfica envejable de la nostra població, junt amb les incontables vies de comunicació que l'entrellaçen directament amb tots els pobles de la comarca del Baix Urgell, a la qual per dret natural i pertany fa que siguin el poble de més importància i de més nombre d'habitants, amb drets per gaudir de la distinció de capital comarcal.

Amb mires per arrebatarnos aquest dret, ciutats veïnes han declarat a la nostra població una guerra exterminadora. Contra totes les nostres activitats comercials, agrícoles i ciutadanes s'alcen aquests pobles cobejosos d'a rebassar-nos un prestigi i uns drets. Mes contra aquest alçament impropri de pobles germans, per aplacar el nostre comerç i la nostra indústria i arrebaassans els drets que tenim per aspirar a capitalitat, nosaltres us responem amb un clam per la defensa justa de les nostres aspiracions, demanant que se'ns concedeixi els drets que som mereixedors.

LLAMP.

OCASSIÓ!!

Un aparell de Radio marca PHILIPS
que el seu preu de cost es de 1.500 ptes.

ES VEN per 500 pessetes.

Fàbrica de Mobles de R. TUDELA-Bellpuig